

สมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ
พระราชทานคำขวัญให้แก่ศูนย์ดวงตาสภากาชาดไทย

คำขวัญประจำปี 2519

“การรู้จักฝึกตนให้เป็นผู้รู้จักสละบ้างเป็นมงคลแก่ตนเองอย่างยิ่ง ยิ่งเป็นการสละดวงตา เพราะตระหนักว่า อย่าว่าแต่ดวงตาที่เป็นอวัยวะส่วนน้อยเลย ตายไปแล้ว แม้แต่ร่างของตัวที่เป็นสุดที่รัก ยังเอาติดไปไม่ได้ ดังนี้ด้วยแล้ว ย่อมบ่งให้เห็นชัดว่าเป็นผู้ที่น่ายกย่องสรรเสริญ”

คำขวัญประจำปี 2520

“เรือนกายอันเป็นที่รัก เมื่อสิ้นชีวิตแล้ว ก็ต้องสูญสลายไปไม่เป็นประโยชน์อันใดแก่ใคร แต่ผู้สละดวงตาไว้แก่ศูนย์ดวงตาสภากาชาดไทยนั้นยังได้ฝากสิ่งทีรัก แม้เป็นส่วนน้อยชนิดหนึ่งไว้ให้ส่องสว่าง เป็นประโยชน์แก่เพื่อนมนุษย์ให้ยืนยาวต่อไปได้ จึงนับว่าเป็นผู้มีน้ำใจเป็นกุศล ฉลาดอย่างยิ่งในการบริจาคทานและชื่อว่าได้บำเพ็ญบารมีขั้นสูงในทางทานด้วย”

คำขวัญประจำปี 2521

“การสละอวัยวะร่างกายให้เป็นทาน เป็นการบำเพ็ญทานบารมีขั้นสูงในทางพระพุทธศาสนา ผู้สละดวงตาให้เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นชื่อว่าได้สร้างทานบารมีขั้นสูงนั้นไว้สมบูรณ์เต็มเปี่ยม”

คำขวัญประจำปี 2522

“ดวงตาเป็นอวัยวะส่วนหนึ่งที่สำคัญของร่างกาย บุคคลใดที่สูญเสียดวงตาทกอยู่ในความมืด จึงมีสภาพที่คับแค้นน่าสงสาร ฉะนั้นเมื่อมีการเปลี่ยนแก้วตามนุษย์ได้ จึงเป็นโอกาสให้ผู้ที่มิใช่เมตตากรุณา สามารถบริจาคดวงตาที่ไม่เป็นประโยชน์แก่ตนแล้วให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่น เป็นเรื่องที่น่าสนับสนุนอย่างยิ่ง เพราะการทำให้ผู้ที่ทุกข์ได้มีความสุขเป็นสิ่งที่น่าสรรเสริญ”

คำขวัญประจำปี 2523

“ขณะที่มีชีวิตอยู่ เราสามารถบริจาคทานให้เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นได้ เมื่อตายแล้วการบริจาคต้องระงับไป แต่ยังมีสิ่งหนึ่งเหลืออยู่เป็นที่ต้องการ เพราะเป็นประโยชน์แก่มนุษย์คือ ดวงตา เหตุใดเล่าเราจึงจะหวงแหนไว้ไม่บริจาคให้เป็นทานแก่คนเบื่องหลัง”

คำขวัญประจำปี 2524

“ให้ดวงตามีค่ากว่าให้ทรัพย์
เหมือนให้ชีวิต และปัญญาพร้อม”

คำขวัญประจำปี 2525

“ดูแสงอรุณไส สว่างไสวล้างโคก
มาช่วยกันส่องโลก ด้วยการให้ดวงตา”

คำขวัญประจำปี 2526

“การบริจาคดวงตา เหมือนให้แสงสว่าง คือ ปัญญาเมื่อพระพุทธเจ้าทรงแสดง
พระธรรมให้แสงสว่างแก่จิตใจประชาชนจึงเปรียบเหมือนพระพุทธองค์ทรงจุดประทีปในที่มืด”

คำขวัญประจำปี 2527

“บริจาคดวงตามหากุศล
เหมือนชูปคนให้กลับฟื้นคืนชีพใหม่”

คำขวัญประจำปี 2528

“อันมนุษย์แม้ร่าง	มีสลาย
หวังสุข ณ สัมปราย	ภพหน้า
อย่าหวงอยู่เลยกาย	สูญเอย
บริจาคดวงตาห้ำ	จะซึ้งสาธุการ”

คำขวัญประจำปี 2529

“แม้ร่างดับดับสังขาร	แต่ดวงตาคงอยู่ได้
สถิตอยู่คู่ดวงใจ	อัชฌาปซึ่งถึงบุญคุณ”

คำขวัญประจำปี 2530

“ร่างกายของท่านไม่อาจดำรง
แต่ดวงตาและความดีของท่านย่อมเป็นนิรันดร์ได้”

คำขวัญประจำปี 2531

“ดวงอาทิตย์ส่องโลก ดวงตาของท่านส่องชีวิตเพื่อนมนุษย์”

คำขวัญประจำปี 2532

“สรรพสัตว์ร่างดับดับไป คงไว้เขียวเล็บขนหนง
มนุษย์แม้ร่างกายไม่จีรัง ดวงตายังเป็นประโยชน์แสนได้แทนตน”

คำขวัญประจำปี 2533

“ยามที่ท่านมองเห็น เขามองไม่เห็น
ยามที่ท่านไม่ได้มองอีกแล้ว ก็ขอให้เขาได้เห็นเถิด”

คำขวัญประจำปี 2534

“ขอจงอย่าตายเปล่าอย่างเน่าเปื่อย ไหลเรื่อยไปตามวงแห่งสงสาร
บริจาคดวงตามหาทาน จะยืนนานในกุศลแห่งผลบุญ”

คำขวัญประจำปี 2535

“แม้รูปท่านมลาย ดับสลายจากโลกนี้
ดวงตา คือ ความดี ที่ฝากไว้ในใจชน”

คำขวัญประจำปี 2536

“ดวงใจของท่านกรุณา ดวงตาของท่านช่วยเหลือ
สองสิ่งสองคุณจุนเจือ เอื้อเพื่อแสงเทียนส่องทาง”

คำขวัญประจำปี 2537

“อุทิศดวงตาให้คนได้เห็น นับเป็นเมตตามหากุศล

คำขวัญประจำปี 2538

“อย่าปล่อยให้เทียนดับดับโลกไป ส่งเทียนให้คนอื่นเห็นเป็นกุศล”

คำขวัญประจำปี 2539

“ผู้บริจาคดวงตา คือ ผู้มีจิตสว่างทั้งโลกนี้และโลกหน้า”

คำขวัญประจำปี 2540

“ดวงตาเราคู่นี้แสนมีค่า เกินกว่าจะทิ้งไปให้สูญเปล่า
เราไม่อยู่ เราไม่ใช่ นัยน์ตาเรา ให้คนเขาเก็บไว้ใช้ เราได้บุญ”